

HET HEEMPARK EEN OUDE WENS VAN DE VERENIGING GAAT IN VERVULLING

Op 22 november 1977 viel de beslissing: de gemeenteraad van Noordwijk sprak zich met overgrote meerderheid uit vóór de aanleg van een heempark aan de voet van de Prins Hendrikweg, tussen de Algemene Begraafplaats en het zwembad.

Voordat het heempark gerealiseerd zal worden, moet er echter nog veel werk worden verzet. In oktober 1974 diende de vereniging de eerste, globale plannen in bij Burgemeester en Wethouders. Nadien verscheen er een uitgebreidere versie van de plannen, ondermeer met een globaal beplantingsplan en een begroting. Deze plannen zullen nu nader worden uitgewerkt en gedetailleerd. Hiertoe zal het gemeenbestuur een commissie instellen, waarin ondermeer leden van onze vereniging zullen meedenken.

Hoewel er al het een en ander over het heempark is geschreven, blijkt toch nog niet iedereen met het heempark-idee vertrouwd te zijn. Daarom wordt er hier nog eens in het kort op in gegaan.

Een heempark zou je kunnen omschrijven als een park, waar uitsluitend wilde (dus in Nederland inheemse) planten groeien. Een rozenperk of een Forsythia zullen we dan ook in een dergelijk park niet aantreffen.

Bij heemparken zijn nog twee verschillende typen te onderscheiden:

1. Een park met het doel een zo groot mogelijke soortenrijkdom te verkrijgen in een zo natuurlijk en fraai mogelijk verband. Het voordeel van zo'n type is, dat hier zeer veel soorten kunnen zien. Een nadeel is dat het onderhoud aanzienlijk zal zijn.
2. Een heempark waarbij we streven naar vegetaties op planten-sociologische Grondslag, dat wil zeggen, dat we door middel van het scheppen van de juiste milieu-omstandigheden trachten plantengemeenschappen uit de omgeving zo goed en volledig mogelijk aan te leggen. Het nadeel van dit type is dat het soortenarmer zal zijn, De voordelen zijn: het onderhoud is geringer en het verband tussen plantensoorten en hun omgeving zal de bezoeker beter kunnen zien.

Het laatste type heeft de Vereniging steeds voor ogen gestaan. Wel zou in dit type bijvoorbeeld een hoekje gereserveerd kunnen worden om allerlei bekende kruiden te laten zien.

Bij de aanleg van het heempark zal de nadruk niet zo zeer liggen op het overbrengen van allerlei soorten wilde planten, maar in het scheppen van verschillende milieu-omstandigheden. Verschillen in voedselrijkdom van de bodem, verschillen in vochtgehalte en microklimaat bevorderen een grote soortenrijkdom, vooral als deze verschillen heel geleidelijk zullen verlopen. Een mooi voorbeeld uit de praktijk hiervan vormt de tankval in Nieuw-Leeuwenhorst. Dankzij ondermeer het geleidelijk oplopen van de oevers hebben zich hier honderden Rietorchissen kunnen vestigen.

Het onderhoud van het heempark zal zich, mits de milieuverschillen weloverwogen zijn aangebracht, kunnen beperken tot het kappen en snoeien van houtige gewassen en het maaien van de graslanden. Bemesting moet in de regel achterwege blijven: in voedselarme milieus zullen zich in het algemeen meer soorten kunnen vestigen dan in voedselrijke milieus. Wel zal voornamelijk in het eerste jaar na de aanleg zich een Ruigtekruidenvegetatie kunnen vestigen met ondermeer Akkerdistel. Deze vegetatie zal echter vanzelf weer zeer spoedig verdwijnen.

Bijgaand ziet u een vereenvoudigde en verkleinde weergave van het plan zoals dit indertijd aan het gemeentebestuur is aangeboden.

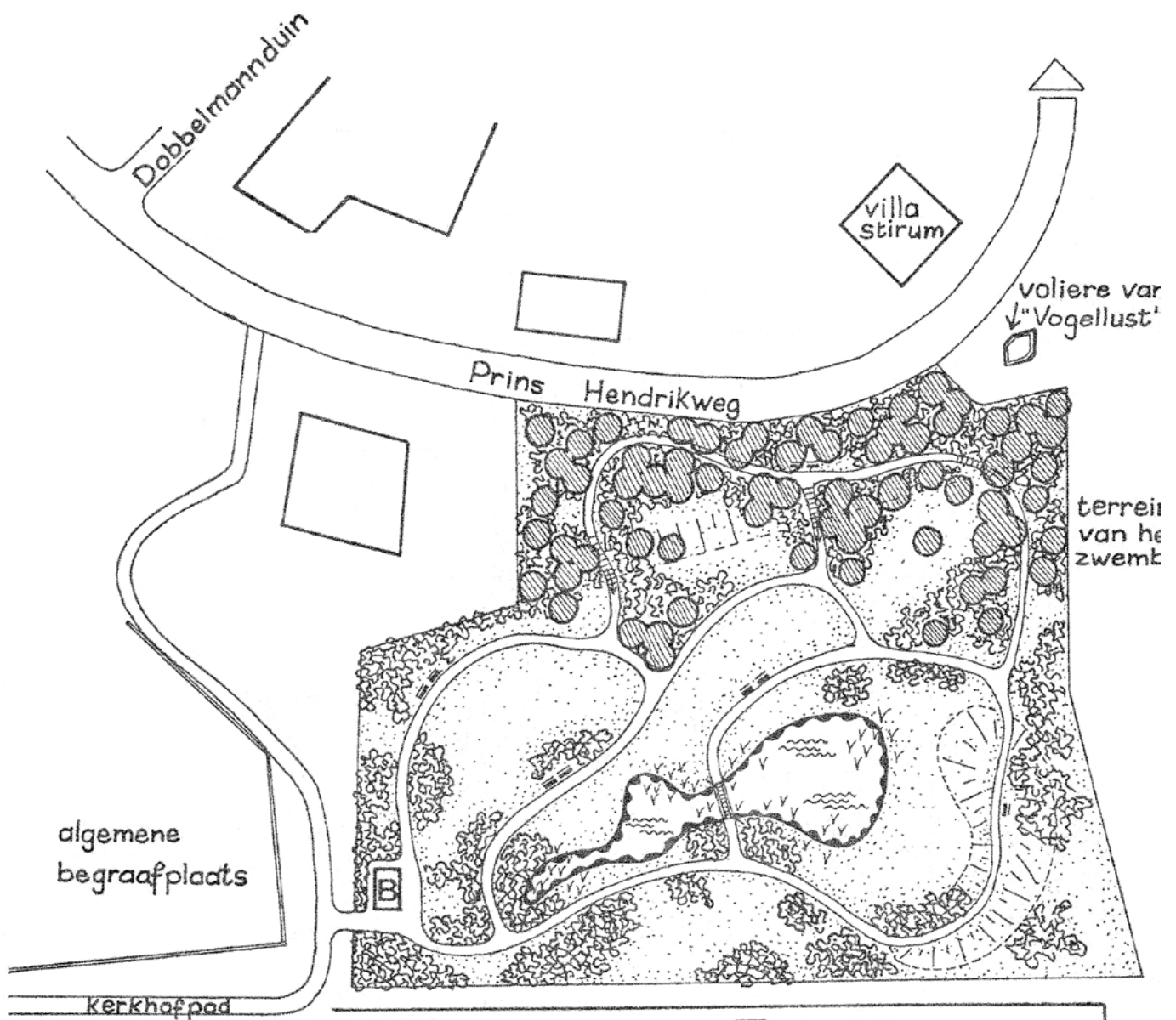
Voor degenen, die wat meer over heemparken willen weten, volgt hier een literatuurlijstje:

Gorter-ter Pelkwijk. A.J.en anderen (1975). Vijftig jaar in Thijssse's Hof.

Landwehr.J. en C.Sipkes (1974):Wildeplantentuinen.

Londo. dr.G. (1977): Natuurtuinen en -parken.

Westhoff. prof.dr.V. (1977): De betekenis van heemtuinen. In Mens en Natuur 23e jaargang nr.4.

	waterpartij		ontvangstruimte
	banken		helling
	kruidachtige vegetatie		
	trap		
	struiken		
	houten brug		
	bomen		
	wandelpad		

schaal 1:1.000

Vereniging voor natuur- en vogelbescherming
 Noordwijk